

poleca

Sztuki dla dzieci i młodzieży

Szanowni Państwo,

od września jestem nowym pracownikiem Agencji Dramatu i Teatru ADiT. Na sezon teatralny 2012 – 2013 przygotowałam ofertę najlepszych sztuk dla dzieci i młodzieży uzupełniając ją o nasze nowości. Wybrałam sztuki, które wyróżniają się dynamiczną dramaturgią, pięknym, współczesnym językiem, poruszają istotne problemy dla odbiorców z poszczególnych grup wiekowych, proponując oryginalne scenariusze ich rozwiązywania. Wybrane teksty celnie trafiają do wrażliwości młodych widzów i ich zróżnicowanego poczucia humoru.

Krótkie opisy poszczególnych tekstów znajdują Państwo poniżej.

Ze względu na trudną sytuację finansową wielu teatrów zwróciłam uwagę na sztuki małoobsadowe (np. *Gorączka podróżna*, *Woda życia*, *Wszechświat w pigułce*), których atutem są wielowymiarowe charaktery i konsekwentnie prowadzona akcja. A także na sztuki wystawiane już z powodzeniem na wielu scenach (np. *Momo* wg powieści Michaela Ende w nowej adaptacji Vity Huber czy adaptacje powieści Astrid Lindgren), które zapewne przyciągną liczną widownię.

Dla ułatwienia poszukiwań wybrane sztuki podzieliłam według wieku odbiorców:

1. sztuki dla dzieci w wieku przedszkolnym

Szczególnie polecam Państwu *Gorączkę podróżną*, która nie miała jeszcze polskiej prapremiery. To prosta i wdzięczna historia o tym, co się zdarza podczas oczekiwania na podróż, gdy wypełni je dziecięca wyobraźnia – sztukę napisała Anna Bogaczowa, uznana autorka, której teksty z powodzeniem wystawiane są w rosyjskich teatrach.

2. sztuki dla dzieci w wieku szkolnym

Proponuję cztery oryginalne sztuki dla dzieci oraz cztery adaptacje znanych powieści i bajek. Bardzo wzruszyła mnie *Woda życia*, piękna opowieść o poszukiwaniu i dorastaniu. Napisał ją wybitny niemiecki autor Paul Maar, znany polskim widzom dzięki wielu realizacjom jego tekstu *Kukuryku*. Teatrom poszukującym kultowego repertuaru rodzinnego gwarantujemy przystępne prawa autorskie Tove Jansson do scenicznych adaptacji **opowieści o Muminkach**. Pozyskiwanie licencji wymaga jednak akceptacji projektów rysunków postaci, elementów scenografii i konspektu scenariusza, w uzyskaniu której mogą Państwo liczyć na naszą pomoc.

3. sztuki dla młodzieży

Teatr młodzieżowy wciąż pozostaje w Polsce terenem mało zagospodarowanym. Sztuki dla dzieci już nie interesują nastolatków, a te „dla dorosłych” poruszają problemy nazbyt dla nich odległe. Teatr może stać się miejscem otwartej rozmowy o problemach ważnych dla młodych ludzi – miejscem, do którego będą chcieli wracać. Szukając właściwego tekstu, warto zwrócić uwagę na adekwatny język sztuk skierowanych do młodzieży, atrakcyjne postaci, w których młodzi widzowie dostrzegliby siebie, i poważne traktowanie odbiorcy przez autorów. Takie atuty ma niewątpliwie *Wszechświat w pigułce* Simona Burta. Autor znakomicie oddaje dosadność języka młodych ludzi i ich emocjonalny stosunek do świata, prowadząc bardzo konsekwentną narrację.

Sztuki dla młodych widzów, które Państwu polecam, są chętnie grane w polskich teatrach. Na zamówienie Teatru Atelier Karolina Bikont przygotowała polską wersję oryginalnego pod

względem językowym tekstu Holgera Schobera ***Superman nie żyje***, w którym autor porusza problem odrealnienia świata, w którym żyje współczesna młodzież. Prapremiera odbyła się latem 2012 roku. Reżyser André Hübner-Ochodlo zdecydował się na kontrowersyjne rozwiązanie - przedstawił historię młodych ludzi pochłoniętych rzeczywistością komiksów w formie spektaklu muzycznego. Opolski Teatr Lalki i Aktora otworzył ten sezon premierą ***Ropuszego dworu*** w adaptacji Igora Sawina na motywach znanej powieści Kennetha Grahame'a *O czym szumią wierzby*. Spektakl chwalono za pełne humoru dialogi i piękne piosenki autorstwa Macieja Wojtyszki, wykonywane do muzyki Bartłomieja Orłowskiego.

Oferta dziecięca i młodzieżowa jest coraz bogatsza dzięki nowym sztukom pisany przez **Izabelę Degórską**, autorkę *Bajki o szczęściu*, cieszącej się dużą popularnością.

Informujemy z radością, że już przyjmujemy zamówienia na nowość – sztukę pt.: ***Wampirek*** w adaptacji Wolfa-Dietricha Sprengera na podstawie powieści Angeli Sommer-Bodenburg, którą tłumaczy Karolina Bikont.

Zachęcam do zamawiania wybranych sztuk – przesyłamy je bezpłatnie drogą elektroniczną – oraz do korzystania z katalogu „Sztuki dla dzieci”, który znajduje się na stronie internetowej www.adit.art.pl w zakładce „Sztuki”. Na naszej stronie znajdują Państwo także noty o autorach sztuk.

Z poważaniem

Aleksandra Wiśniewska
Agencja Dramatu i Teatru ADiT
02-390 Warszawa, ul. Grójecka 186/124
e-mail: ola.wisniewska@adit.art.pl
tel. 22 822 11 99 lub 22 783 98 71
www.adit.art.pl

1. Sztuki dla dzieci w wieku przedszkolnym

Anna Bogaczowa

Gorączka podróżna (2K, 3M + głos z offu)

tłumaczenie: Małgorzata Grzesińska

Pablo Picasso powiedział: „Zabić w sobie dziecko to właściwie umrzeć”. Jego słowa mogłyby stać się mottem przewodnim *Gorączki podróżnej*. Dwoje dzieci, Sonia i Lonia, czekają w poczekalni na mamę. Czas dłuży się niemiłosiernie, a im wolno tylko machać nóżkami i pilnować bagażu. Wszystko zmienia się, kiedy pod ich opiekę trafia tajemnicza walizka, w której schowana jest Fokla Walizkowa. Uwolniona przez dzieci sprawi im wiele kłopotów – Fokla to wyjątkowo niesforna turystka. Ale to za jej sprawą dworzec zamieni się w krainę rodem z „bajki”, w której wszystkie dziecięce wygłupy są dozwolone i możliwe. Nawet groźny Dyżurny Inspektor odkryje w sobie dawno zapomniany czar dzieciństwa.

Gorączka podróżna była wielokrotnie nagradzana i z powodzeniem grana w teatrach rosyjskich, m.in. w Jekaterynburgu, Wołogdzie, Orle, Tule, Nowosybirsku.

Kenneth Grahame wg powieści *O czym szumią wierzby* w tłumaczeniu Marii Godlewskiej

Ropuszy dwór (6 postaci)

adaptacja: Igor Sawin, teksty piosenek: Maciej Wojtyszko

Krecik i jego przyjaciel Szczurek udają się na piknik nad rzekę. Tam spotykają szalejącego swoim nowym samochodem Ropucha. Niestety, wkrótce przez swoje niefrasobliwe zachowanie i kontakty ze złymi i podstępными łasicami Ropuch popada w tarapaty i trafia do więzienia. Krecik, Szczurek oraz Borsuk postanawiają pomóc swojemu lekkomyślnemu przyjacielowi.

Przygody Ropucha i jego przyjaciół to historie pełne fantazji i humoru. Zwierzęta obdarzone cechami ludzkimi wdzięcznie parodiują zachowania ludzi. Spektakl z piosenkami Macieja Wojtyszki rozbawi niejedno dziecko. Prapremiera w 1996 r. w Teatrze Animacji w Poznaniu, reżyseria Lech Chojnacki, ostatnio sztukę wystawił Opolski Teatr Lalki i Aktora.

Stefan Szulc

O piracie Buciorze, który zgubił skarb (3M lub 2M+1K)

Niezbyt odważny tytułowy pirat Bucior i jego nieodłączna papuga żeglują po morzu. Pewnego razu spotykają Kapitana Haka, który, tak jak oni, szuka skarbu. Hak jest straszny i wzbudza lęk, staje się jednak kompanem tytułowego bohatera. Ostatecznie obaj piraci tracą skarb: Kapitan Hak, bo jest zbyt pazerny, a pirat Bucior, bo ratuje życie Hakowi wrzucając skrzynię ze złotem do morza. Okazuje się, że bogactwo nie jest najważniejsze, prawdziwym skarbem jest znalezienie przyjaciela, który pomoże nam w potrzebie. Bajka Stefana Szulca to też interaktywna gra z dziećmi, które współuczestniczą w akcji i odbywają rejs wspólnie z bohaterami.

Paul Maar

Kukuryku (1K, 2M)

tłumaczenie: Aleksander Berlin

Mały Kminek jest mieszkańcem wielkiej zielonej skrzyni, która ma zdolność powiększania i pomniejszania jego rąk. Zwalisty Dezyder mieszka zaś w mniejszej, czerwonej skrzyni, która potrafi na zawołanie zmieniać kolor. Kłowni spierają się, czyja skrzynia jest lepsza – raz się kłóć, raz przepraszają. Pojawia się Dobosz w olśniewającym uniformie. To przez niego się poróżnią, ale dzięki niemu zrozumieją też, że najważniejsze jest „być razem”. Po stracie swych magicznych skrzyń zamieszkają we wspólnej małej czerwono-żółto-zielonej skrzynce. Jak głosi puenta: bez przyjaciela smutno jest na świecie.

Monika Milewska

Opowieści z Głębin (3K, 8M: para małych dzieci, zwierzęta morskie i lądowe) poetycka baśń

Wysmakowana, obfitująca w liczne konteksty i podteksty opowieść z życia ryb, przeznaczona dla dzieci i młodych duchem dorosłych. Jej bohater, Konik Morski, chce być koniem z karuzeli. Wyrzuconego z oceanu na mieliznę Konika odnajduje dwójka dzieci i wpuszcza do akwarium. Konik poznaje tam Żółtą Rybkę, która chce spełnić jego życzenie, ale nie bardzo wie, jak wygląda koń z karuzeli. Zawiedziony chce wrócić do domu. Niestety, wyczerpał już swój limit życzeń. Z pomocą przychodzi mu dzieci, które wypuszczają stworzenie do oceanu.

Wiewiórka, czyli o pożytkach zapominalstwa (12 postaci, obsadę można zmniejszyć do dwóch osób, jeśli jeden aktor wcieli się w 11 postaci)

Jest to bajka o zapominalskiej Wiewiórce, która wiecznie czegoś szuka i o czymś zapomina: „Wiercę się, bo nie mogę spać. A nie śpię, bo nie mogę sobie czegoś przypomnieć.” W poszukiwaniach pomagają jej m.in. Stare Drzewo, Słońce, Chmura, Deszcz, Tęcza, Wiatr, Błyskawica, Sowa i Leszczyna. Dzieci razem z Wiewiórką dowiadują się, jak bardzo złożony i piękny jest świat. Sztuka miała prapremierę w 2005 r. w Teatrze Animacji w Poznaniu, w reżyserii Marcina Jarnuszkiewicza.

2. Sztuki dla dzieci w wieku szkolnym

Paul Maar

Woda życia (2K, 1M)

tłumaczenie: Aleksander Berlin

Urocza bajka o poszukiwaniu właściwej drogi, która oswaja dzieci z wyzwaniem dorosłego życia. Dwie małe dziewczynki – Nina i Zosia – żyją spokojnie, dopóki nie pojawia się Szumigłowa – chłopiec, który chce napić się wody życia. Razem z nim wyruszają na poszukiwanie magicznej wody. Docierają do Ciemnołasu strzeżonego przez olbrzymkę Kulszedrę. Pokonują ją i mogą rozpocząć dalszą wędrówkę przez las. Jednak Zosi i Szumigłowie bardzo przypada do gustu domek olbrzymki – postanawiają w nim zostać. Nina wyrusza w dalszą drogę sama, obiecując przyjaciółom, że przyniesie im wodę życia. Kiedy w końcu dociera do źródła, jego Strażnik zamienia ją w kamień na 20 lat. W tym czasie Zosia i Szumigłowa dorastają. Zosia decyduje, że już na zawsze chce pozostać z Szumigłową w domu olbrzymki, który przystosowali do ludzkich rozmiarów – wspólnie zakładają rodzinę. Kiedy Nina wraca, nie może uwierzyć, że upłynęło aż tyle czasu. Dalej ma młodzieńcze marzenia i ideały, których nie podzielają już Zosia i Szumigłowa. Próbuje jej wytłumaczyć, że dorosłe życie także jest piękne. Nina postanawia jednak po raz kolejny poszukać wody życia, żeby zatrzymać czas. Przyłącza się do niej młodzieńcza córka Zosi – Anna.

Fred Apke

W międzyczasie (2K, 9M)

tłumaczenie: Marta Klubowicz

W Międzyczasie jest dowcipną, poetycką opowieścią o przyjaźni dwojga dzieci i tolerancji dla odmienności. Maksowi nigdy nie wyrosły włosy, a Roma ma jedną nogę krótszą. Ze swoim „kalectwem” dzieci mogłyby się pogodzić, normalnie i szczęśliwie żyć, gdyby nie to, że otoczenie spycha je na margines. Maks i Roma uciekają z domu. Dzieci i dorośli znajdują w sztuce sporo ciepła, humanizmu i humoru – nawet negatywne postaci są sympatyczne. Sztuka świetnie nadaje się na projekt podkreślający wagę problemów osób niepełnosprawnych.

Pal Bekes

Cykor – bojąca dusza (7M, 2K)

tłumaczenie: Jolanta Jarmołowicz

Spokojne życie mieszkańców lasu zasłuchanych w opowieściach, w których dobro zawsze zwycięża zło, zostaje zakłócone. Do lasu wkradają się potwory, których wszyscy się boją. Wraca też dawno niewidziany Włóczykij. Proponuje Cykorowi, żeby przyłączył się do potworów, wtedy z pewnością przestanie się bać. Cykor trafia do Biura Poboru Potworów. Żeby zostać przyjętym, musi przejść zwycięsko trzy próby. Przy każdej z nich potwory próbują przstraszyć Cykora, ale bez powodzenia. Okazuje się, że potwory wcale nie są takie straszne, są tylko zarozumiałe i głupie, przez co niszczą same siebie. Cykor odkrywa ich tajemnicę: „Już wiem, dlaczego jest was pełno na świecie. Bo zostać potworem jest akurat bardzo łatwo. Bardzo łatwo. NIE być potworem: to jest trudne.” Cykor woli pozostać Cykorem, niż stać się zarozumiałym straszylem.

Anna Burzyńska

Czary mary (5K i 9-cioro dzieci w wieku 9-11 lat)

Interaktywne widowisko muzyczne dla dzieci o edukacyjnym wpływie czarownic na szkołę. Szkaradyna jest przykładną wiedźmą i bardzo lubi swoje zajęcia. Jej dwie córeczki mają zbyt dobre serduszka i wcale nie palą się do robienia czarów. W szkole czarownic zbierają same mierne oceny. Szkaradyna wpada na pomysł „resocjalizacji” dzieci. Wysyła je do zwykłej ludzkiej szkoły, gdzie będą musiały uczyć się wyłącznie dobrych i pożytecznych rzeczy. Młode czarownice bardzo chcą pomóc nowym kolegom w uczeniu się tabliczki mnożenia na zbliżającą się lekcję matematyki. W wyniku ich niezręcznych zaklęć z nauczycielskiego biurka znika

dziennik, za co grożą dzieciom poważne kary. Paskudia i Ohydia nie mają wyjścia – muszą zwrócić się o pomoc do matki, doskonałej wiedźmy...

Adaptacje znanych tekstów dla dzieci:

Michael Ende

Momo (4K, 11M)

adaptacja: Vita Huber, tłumaczenie: Karolina Bikont

Baśń dla dzieci, młodzieży i rodziców. Dotyka jednego z najważniejszych problemów współczesności – braku czasu. Zapracowani i zajęci swoimi sprawami rodzice rekompensują dzieciom brak rodzinnego ciepła dostatnim życiem. Personifikacją pożeraczy czasu są Szarzy Panowie, przebiegli złodzieje, którzy bezlitośnie odkupują godziny, a nawet minuty życia od dorosłych. Ciują każdą sekundę, by w przyszłości przejąć panowanie nad ich czasem. Walkę z nimi podejmuje bezdomna dziewczynka – Momo. Wspierają ją postaci mityczne: Mistrz Hora, strażnik czasu, i wierny mu żółw Kasjopeja, którzy pokazują jej, że źródłem czasu jest rytmiczne bicie ludzkiego serca. Dzięki ich pomocy Momo udaje się ocalić świat wartości. Tekst przypomina, jak ważna jest miłość, poświęcanie uwagi bliskiej osobie, znalezienie czasu na chwilę rozmowy i okazanie uczuć. Jako współczesna klasyka dziecięca zalicza się do najważniejszych pozycji repertuarowych.

Tove Jansson

Muminki

Muminki to seria książek i komiksów w latach 1954 – 1975 opublikowanych w ponad 40 krajach. Historie Muminków były adaptowane na sceny teatralne, jako słuchowiska radiowe i seriale telewizyjne.

Jansson napisała swoje pierwsze przygody o Muminkach, *Małe trolle i duża powódź*, w 1945. Potem powstało kolejnych osiem, ostatnia ukazała się w 1970 roku. O ile pierwsze książki Jansson są pogodne, komediowe i pełne romantyzmu, późniejsze stają się bardziej poważne – wypełnia je mrok i cisza typowej skandynawskiej zimy. Popularność rodziny Muminków wynika z połączenia dziecięcych i dojrzałych punktów widzenia, ich charaktery są osobliwą mieszanką radości i filozofii. Zachęcamy do realizacji adaptacji teatralnych, do których prawa Autorki są wyjątkowo przystępne.

Astrid Lindgren

Dzieci z Bullerbyn (3K, 3M)

tłumaczenia: Irena Wyszomirska, adaptacje: Zdzisław Jaskuła

Adaptacja Zdzisława Jaskuły składa się z dwóch części. W prologu ma miejsce „zjazd koleżeński”. Oto dorosłe już „dzieci z Bullerbyn” na zaproszenie Lisy odwiedzają po latach miejsce swojego dzieciństwa. Ożywają wspomnienia. Dorośli zaczynają odgrywać siebie z dawnych lat, podobnie jak kiedyś udawały dorosłych... Wcielają się nie tylko w siebie, ale także w rodziców, sąsiadów itp. Akcja „właściwa” podporządkowana jest rytmowi czterech pór roku. Część pierwsza to wiosna i lato, część druga to jesień i zima. Istnieją także dostosowane do tej adaptacji piosenki autorstwa (tekst i muzyka) Wojciecha Walasika.

Dagna Ślepowrońska na motywach bajki Hansa Christiana Andersena

Mała Syrenka (8K, 3M)

Mała Syrenka jak najszybciej chce opuścić morskie królestwo i wypłynąć w świat. Nadchodzi upragniony dzień – wypływa na pełne morze. Pierwszego dnia ratuje życie tonącemu Księciu i zakochuje się w nim. Dzięki Czarownicy zyskuje ludzką postać, ale traci głos, a każdy ruch przysparza jej ból. Książę nie rozpoznaje w niej Syrenki, która uratowała mu życie, traktuje ją jak adoptowanego brata. Sztuka mówi o przeżyciach małej dziewczynki związanych z dorastaniem, miała swoją premierę w Teatrze „Lalka” w Warszawie w 2000 r.

3. Sztuki dla młodzieży

Simon Burt

Wszechświat w pigułce (1K, 2M)

tłumaczenie: Julita Grodek

Historia o trudnym dorastaniu i próbie ocalenia własnej indywidualności i człowieczeństwa. Dave i Lauren to nastoletni uczniowie skazani na samodzielne borykanie się z traumą doświadczeń zdobytych w domu i szkole. Z czasem stają się dla siebie nawzajem terapeutami. Dziewczyna oducza kolegę agresji; on próbuje wyciągnąć ją z depresji i wyleczyć z myśli samobójczych. Wspólnie usiłują wyrwać się z chaosu, który zgotowali im rodzice i najbliższe otoczenie. Świadkiem tej niezwyklej psychoterapii jest Nauczyciel. Nauczyciel nie ma serca do młodzieży i nie do końca potrafi z nią rozmawiać, ale jest dla chłopaka ważniejszy, niż mogłoby się wydawać. W gruncie rzeczy jednak współczuje dwójce młodych ludzi, którzy chcą żyć normalnie w nienormalnej rzeczywistości. Jest to wnikliwe studium współczesnych patologii; dotkliwy, analityczny portret ludzi takich, jakimi stworzył ich świat i świata takiego, jakim ludzie go stworzyli.

Anna Burzyńska

Surwiwal (1K,1M)

Dwoje młodych, znudzonych życiem ludzi wikła się w niebezpieczną grę. Pogo zamieszcza w Internecie ogłoszenie: "chcę wyjść na plus", czyli po prostu zarazić się wirusem HIV. Odpowiada na nie nieznajoma dziewczyna, którą Pogo zaprasza do siebie. Początkowo atmosfera jest sztywna. Pixi od razu chce przystąpić "do rzeczy", ale Pogo inicjuje rozmowę. Chłopak się waha; między nim a Pixi wybucha kłótnia. Ostatecznie decydują się iść do łóżka. Po wszystkim Pogo przyznaje, że zrobił to z nudów. Zastanawia się, czy złapał wirusa. Wtedy Pixi wyjawia mu, że nie jest "dodatnia", że go oszukała. „Najgorsze jest to, że dla takich jak ty śmierć stała się kolejną pieprzoną rozrywką”, rzuca mu w twarz. Dziewczyna nie wzięła jednak czegoś pod uwagę: być może to on jest seropozytywny.

Holger Schober

Superman nie żyje (1K,1M)

tłumaczenie: Karolina Bikont

Sztuka mówi oryginalnym językiem o problemie uzależnienia młodzieży od dopalaczy. W sugestywny i dosadny sposób odzwierciedla, co dzieje się z psychiką człowieka uzależnionego. Kiedy oboje są „na haju”, czują się niezniszczalni jak Superman. Luisę „kręci” *DC Universe*, Karl kocha *Marvel*. Każdy fan komiksu wie, co to znaczy: dożywotnia wrogość, sprzeczne poglądy, obopólna pogarda. To początek historii miłosnej i dużych emocji – wywołanych także tym, że Luisa (pracuje w aptece) ma nieograniczony dostęp do tego, co Karl łyka bez opamiętania. Ta chora miłość powoduje, że Luisa szybko uzależnia się od substancji psychoaktywnych. Kiedy są na rauszu, mają nieodpartą potrzebę wcielania się w bohaterów komiksu, a w sytuacjach ekstremalnych gotowi są podjąć walkę wręcz z autobusem nie wierząc, że może skończyć się śmiercią. Są ponad to. Język sztuki znakomicie uwydatnia temat i charakterystyki postaci z wirtualnego świata gier i komiksów, a plastyczność tekstu może zachęcić do realizacji spektaklu muzycznego, jak w przypadku polskiej prapremiery w Teatrze Atelier w Sopocie.

Vivienne Plumb

Przylądek (4M)

tłumaczenie: Wioletta Perzanowska

Sztuka kilkakrotnie wystawiona z wielkim powodzeniem w Nowej Zelandii (w 2010 r. w Centrepoint Theatre). To sztuka drogi – o podróży, dojrzewaniu i odkrywaniu samego siebie. Czterech osiemnastolatków wyrusza w odważną podróż samochodem z Wellington na tytułowy przylądek (Cape Reinga). W czasie tej wyprawy poznajemy refleksyjnego, wrażliwego Mo,

porywczego gadułę Eba, opiekuńczego Jordyna oraz powściągliwego Artura. Każdy z nich ma wyrazistą osobowość oraz jakiś sekret, który zostaje w końcu odkryty przez pozostałych towarzyszy. Zanim dotrą na przylądek, żeby obserwować nadzwyczajne zjawisko – dwa oceany łączące się ze sobą, dowiedzą się wiele o sobie, zaufaniu, przyjaźni, realiach życia, seksualności i śmierci. Zderzenie oceanów jest tak naprawdę konfrontacją kultur – tej rdzennej, którą reprezentują Eb i Mo, oraz europejsko-amerykańskiej, do której należy Artur i Jordyn.

Autorka umieściła akcję utworu w 1994 r., kiedy zmarł Kurt Cobain, idol bohaterów sztuki. *Przylądek* ma autentyczne, żywe dialogi i perfekcyjne portrety psychologiczne.

Elizabeth Vera RATHENBÖCK

Głodne dziecko (monodram)

tłumaczenie: Karolina Bikont

Monodram naświetlający problem anoreksji i bulimii. Katrin przebywa w szpitalu na oddziale zamkniętym. Udało jej się – wyrwała się z błędnego koła jedzenia i wymiotów. W trakcie monologu cofa się do początków swojej „kariery” anorektyczki i opowiada swoją historię. W pierwszej części bohaterka jest tuż przed maturą. Właśnie zakochała się w Martinie, ale woli, żeby w domu nikt o tym nie wiedział. Od Judyty, koleżanki z klasy, dowiaduje się, że chłopak, który jej się podoba, preferuje chude dziewczyny. Jej niezadowolenie z siebie narasta. Podziwia Judytę, która wydaje się jej silna i niezależna. Poza tym – Judyta jest szczupła i piękna. Katrin zaczyna eksperymentować z jedzeniem, a właściwie z niejedzeniem. W drugiej części Katrin ma 19 lat i studiuje na akademii muzycznej. Udało jej się zapanować nad chorobą, zanim zaczęła rządzić jej życiem. Ale to dopiero optymistyczny początek jej walki o odrobinę szczęścia. Próba czytana w Teatrze Wytwórnia w Warszawie wywołała żywą dyskusję widzów z psychologami.

Juli Zeh/ Bernhard Studlar wg powieści pod tym samym tytułem

Instynkt gry (3K, 4M)

adaptacja: Bernhard Studlar, tłumaczenie: Sława Lisiecka

Ada jest nowa w szkole. Uchodzi za outsiderkę i sprawia kłopoty wychowawcze, a zarazem wydaje się niezwykle uzdolniona. Jej umysł, który przetrwał całą literaturę światową, postrzega świat jako nudny i mdły. Ada poznaje Aleva, 18-letniego, atrakcyjnego i posiadającego nieodpartą siłę przyciągania nihilistę. Podczas intelektualnych dysput w głowie Aleva rodzi się pomysł gry, w którą wciąga Adę. Dziewczyna ma uwieść Smutka – nauczyciela wuefu. Alev fotografuje ich zbliżenie z ukrycia, po czym pokazuje Smutkowi zdjęcia. Ada i Alev poddają nauczyciela eksperymentowi, którego skutki zaprowadzą nieletnich sprawców przed sąd.

Hanif Kureishi

Na peryferiach (3K, 2M)

tłumaczenie: Julita Grodek

Mając po 16-17 lat Del i Bob uwielbiali włóczyć się po podmiejskich łąkach. Tam przyprowadza się dziewczyny, próbuje przemyconego za pazuchą skręta; tam wreszcie można w spokoju rozmawiać o głupocie własnych rodziców i planach na przyszłość. W przypadku Boba nie są one przesadnie ambitne. Chłopak nie kończy szkoły, załapuje się do warsztatu jako pomocnik mechanika, aby po paru latach wylądować na zasiłku dla bezrobotnych, z żoną i schorowaną Mamą. Inaczej potoczyły się losy Dela, który opuścił dom rodzinny, południowy Londyn trzech B - beznadziei, bezrobocia i bijatyk. Ukończył studia, pracuje jako nauczyciel. Spotykając się po latach, Del i Bob mają okazję skonfrontować swoje postawy, przekonania i losy. Wybierają się na spacer do dawnej kryjówki. Bob wygrzebuje z ziemi paszport pewnego Pakistańczyka, którego on i Del napadli przed dwunastoma laty – został kaleką. Del wstydzi się tego młodzieńczego wybryku. Bob uważa, że postąpili wówczas słusznie. Ich konfrontacja obrazuje system wartości w „blokowiskach”.

Darja Stocker

Ślepi nocą (2K, 2M)

tłumaczenie: Grażyna Kania

Kameralna sztuka o „błędym kole” przemocy: o dzieciach, które krzywdzą swoich rodziców; rodzicach zadających ból dzieciom; młodych ludziach i łączącej ich wielkiej miłości, którą próbują zwalczyć. Część epizodów dzieje się ponad trakcjami elektrycznymi, gdzie po raz pierwszy „zaiskrzyło” między Moe a Leylą. Spotykają się w nocy, która jest synonimem instynktów i zmysłowości. Leyla, graficiara, pada ofiarą przemocy – psychicznej, ze strony matki i brata, oraz fizycznej, zadawanej przez jej chłopaka. Sztukę, podzieloną na epizody, charakteryzuje poetycki, choć dosadny język. Nastrój udawanej intymności miesza się z głębokim dystansem, abstrakcja z realizmem, brutalizm z czułą harmonią. Sztuka otrzymała wiele nagród, m.in. pierwszą nagrodę dla młodych dramatopisarzy podczas Heidelberger Stueckemarkt w 2005 roku.

Nowości

Izabela Degórska

Latarenka (3K, 5M)

Co noc odbywa się bal owadów, na którym Świerszcz gra na skrzypcach, a Świetlik oświetla „parkiet” latarenką. Pewnego ranka uczestnicy balu poznają Biedronkę, która zaprzyjaźnia się ze Świetlikiem. Biedronka boi się latać w ciemności, a Świetlik pracuje tylko w nocy. Świetlik postanawia zabrać trochę światła od Księżycy, żeby jego latarenka świeciła mocniej i nikt już nie bał się latać w ciemnościach. Przyjaciele próbują wyperswadować Świetlikowi pomysł lotu na Księżyc. Jednak udaje mu się dzięki swojej determinacji osiągnąć cel. Księżyc obdarowuje go promieniem i odtąd w lesie już nikt nie musi bać się ciemności. Autorka z czułością pochyła się w swojej najnowszej sztuce dla najmłodszych nad tematem wrażliwości wobec otaczających nas osób.

Pan Wąsik (5M, 3K)

To magiczna historia chłopca o przyjaźni z kotem, któremu zawdzięcza swoją przemianę. Paweł jest nieśmiałym chłopcem, który ma problem z nawiązywaniem przyjaźni, przez co doskwiera mu samotność. Na dodatek jego tata uległ ciężkiemu wypadkowi i od paru miesięcy jest w śpiączce. Chłopcu bardzo brakuje ojca i nie potrafi poradzić sobie z tęsknotą. Pewnego dnia zaprzyjaźnia się z Panem Wąsikiem, kotem o nadprzeciętnych zdolnościach. Jego właścicielem jest schorowany Pan Ederman, który oddaje kota pod opiekę mamie Pawła. Kot wprowadza chłopca w świat wyobraźni i czarów. Dzięki niezwykłym cechom Pana Wąsika, Paweł zdobywa sympatię rówieśników i uwalnia się od swoich lęków. Okazuje się, że kot miał rację, przekonując chłopca, że jego tata na pewno przebudzi się i wróci do domu. Paweł jest szczęśliwy; znów ma przy sobie oboje rodziców, zyskał nowych przyjaciół i przeżył niesamowite przygody u boku niezwykłego kota.